

EF-varemærket JACKSON SHOES kan ikke forveksles med firmanavnet JACSON OF SCANDINAVIA AB, især ikke da de begge har eksisteret samtidigt i temmelig lang tid, og ingen af parterne har påberåbt sig skader, der skyldes denne sameksistens eller har anført, at der foreligger konkurrence mellem varerne, hvortil kommer den omstændighed, at forbrugerne ved synet af de omtvistede tegn let opfatter, at de befinder sig foran et varemærke og et firmanavn, dvs. uden tvivl to forskellige typer af tegn med særpræg.

Når endvidere gennemsnitsforbrugeren, således som anerkendt i dommen og medgivet af parterne, ser det pågældende EF-varemærke og firmanavnet, er det ikke muligt at forveksle de to tegn, idet det må tilføjes, at »[...] undersøgelsen af varemærkers lighed skal tage hensyn til det helhedsindtryk, varemærkerne giver« (jf. Rettens dom af 12.11.2009, sag T-438/07, *Spa Monopole mod KHIM — De Francesco Import (SpagO)*, endnu ikke trykt i *Samling af Afgørelser, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis*).

For det andet og yderst vigtigt for en korrekt afgørelse af den foreliggende sag tillod den anden part i sagen, dvs. Harmoniseringskontoret, registrering af flere varemærker med udtrykket »JAKSON« som betegnelse for sko, hvorfor der ikke fuldstændigt kan ses bort fra denne realitet, når det træffer afgørelse om en ansøgning om registrering af et nyt EF-varemærke med det samme (almindelige) navn »JAKSON«.

Ved ikke at tage hensyn til den nævnte realitet traf Harmoniseringskontoret en vilkårlig afgørelse og rejste tvivl om lighedsprincippet.

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ⁽²⁾.

(1) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, EFT 1989 L 40, s. 1.

(2) EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com BV, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-163/13)

(2013/C 171/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Turbu.com BV

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal de nationale forvaltningsmyndigheder og domstole i henhold til EU-retten afslå momsfrigørelse for en levering inden for Fællesskabet, når det på grundlag af objektive omstændigheder er fastslået, at der i forhold til de pågældende varer er begået momssvig, og den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at han medvirkede hertil, selv om der i den nationale lovgivning ikke under sådanne omstændigheder er hjemmel til at afslå fritagelsen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. april 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-164/13)

(2013/C 171/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Turbu.com Mobile Phone's BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal de nationale forvaltningsmyndigheder og domstole i henhold til EU-retten afslå fradrag, når det på grundlag af objektive omstændigheder er fastslået, at der i forhold til de pågældende varer er begået momssvig, og den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at han medvirkede hertil, selv om der i den nationale lovgivning ikke under sådanne omstændigheder er hjemmel til at afslå fradrag?

Sag anlagt den 5. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-169/13)

(2013/C 171/39)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og J. Hottiaux)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 3-7 og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv for så vidt angår selvstændige chauffører, eller i det mindste ikke har meddelt Kommissionen sådanne.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktiv 2002/15/EF har fundet anvendelse på selvstændige chauffører siden den 23. marts 2009.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 35.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrig) den 9. april 2013 — Maurice Leone og Blandine Leone mod Garde des Sceaux, Ministre de la Justice og Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Sag C-173/13)

(2013/C 171/40)

Processprog: *frank*

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Lyon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Maurice Leone og Blandine Leone

Sagsøgte: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice og Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel L. 24 sammenholdt med artikel R. 37 i code des pensions civiles et militaires de retraites, således som dette følger af anvendelsen af tillægsbevillingslov for 2004 nr. 2004-1485 af 30. december 2004 og dekret

nr. 2005-449 af 10. maj 2005, anses for at indebære en indirekte forskelsbehandling mellem mænd og kvinder i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

2) Skal artikel 15 i dekret 2003-1306 du 26. december 2003 om en pensionsordning for tjenestemænd, der er tilknyttet Caisse nationale de retraites des agents des collectivités locales, anses for at indebære en indirekte forskelsbehandling mellem mænd og kvinder som omhandlet i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en sådan forskelsbehandling da berettiget i henhold til artikel 157, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Appel iværksat den 9. april 2013 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10, Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Processprog: *engelsk*

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og M. Bishop, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bank Mellat og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10 ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og forkaster det af Bank Mellat anlagte søgsmål til prøvelse af de anfægtede retsakter.

— Bank Mellat tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet har afholdt i første instans og under denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet er af den opfattelse, at Rettens dom af 29. januar 2013 i sag T-496/10, Bank Mellat mod Rådet, er behæftet med følgende retlige fejl: